

## การพัฒนาแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

## DEVELOPING THE MODEL OF GROUP COUNSELING FOR ENCHANCING PUBLIC MIND OF UNGERGRATE STUDENTS IN BANGKOK

Received: Feb 26, 2023

Revised: May 20, 2023

Accepted: May 28, 2023

\* อุมารณ์ สุCHARมณั

Umaporn Sucaromana

\*ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Department of Psychology of Education Ramkhamhaeng University

\*Corresponding Author, E-mail: Umaporn.s@ru.ac.th

### บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อพัฒนาแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา (2) เพื่อประเมินผลของการใช้แบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental design) โดยตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยด้านตนเอง, ปัจจัยด้านครอบครัว, ปัจจัยด้านเพื่อน, ปัจจัยด้านสถานศึกษา, ปัจจัยด้านชุมชน/สังคม และปัจจัยด้านสื่อและเทคโนโลยี และตัวแปรตาม ได้แก่ จิตสาธารณะ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม เป็นนักศึกษาซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐหรือในกำกับของรัฐ ที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัยเฉพาะทางเทคโนโลยีหรือมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีการสุ่มอย่างง่ายมาจำนวน 20 คน แล้วสุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 10 คน เป็นนักเรียนชาย 10 คน นักเรียนหญิง 10 คน กลุ่มทดลองมีนักเรียนจำนวน 10 คน เป็นนักเรียนชาย 5 คน และนักเรียนหญิง 5 คนโดยกลุ่มทดลองเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง, ควบคุมคุณภาพ และใช้เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เรื่อง แบบวัดจิตสาธารณะของนักศึกษา และแบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา และรูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่ม (Group counseling) จากนั้นวิเคราะห์

**คำสำคัญ:** จิตสาธารณะ, การให้คำปรึกษากลุ่ม

ข้อมูลทั้งหมด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนในการปรึกษากลุ่ม หลังการให้การปรึกษากลุ่ม และระยะติดตามผล การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาองค์ประกอบเชิงยืนยันประกอบด้วย (1) การวิเคราะห์ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (2) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า

1. การศึกษาจิตสาธารณะของนักศึกษา พบว่า จิตสาธารณะของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า คะแนนปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนักศึกษา ปัจจัยด้านเพื่อนมีมากที่สุด ( $\bar{x}=4.54$ , S.D.=0.47) นอกจากนี้ คะแนนจิตสาธารณะของนักศึกษา พบว่าภาพรวมคะแนนจิตสาธารณะของนักศึกษามีภาพรวมอยู่ในระดับสูง ( $\bar{x}=4.41$ , S.D. = 0.39)

2. การพัฒนารูปแบบการให้การปรึกษากลุ่ม ผู้วิจัยประยุกต์แนวคิดและเทคนิคของทฤษฎีต่าง ๆ ของการให้การปรึกษาประกอบด้วย ทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่ม 5 ทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบกวนิยม ทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบพฤติกรรมนิยม ทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบวิเคราะห์การสื่อสารระหว่างบุคคล ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มการรู้คิดและพฤติกรรม

3. การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

3.1 จิตสาธารณะของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่ม หลังเข้าร่วมการให้การปรึกษากลุ่มและหลังติดตามผลมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการเข้าร่วมการให้การปรึกษากลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 จิตสาธารณะของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่ม หลังร่วมการให้การปรึกษากลุ่มและหลังการติดตามผลเพิ่มขึ้นกว่าจิตสาธารณะของนักศึกษากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

### Abstract

Research titled Developing the Model of Group Counseling for Enhancing Public Mind of Undergraduate Students in Bangkok aimed to (1) develop a group counseling model to enhance students' public mind, and (2) assess the effects of using the group counseling model to strengthen the students' public mind. Quasi experimental design was used. The variables in this research consisted of the independent variables and dependent variables. The factors such as oneself, family, friends, university, the community/ society, and the media and technology were included in the independent variables. In addition, the dependent variable was the public mind.

The sample consisted of undergraduate students at government universities excluding Rajabhat Universities. They were divided into two groups, namely the experimental group and the control group, 10 people each. In each group consisted of 10 males, and 10 females. Therefore, the experimental group consisted of 10 students (5 males and 5 females). This group participated in group counseling to strengthen their public mind. The control group also consisted of 10 students (5 males and 5 females), and was not consulted to strengthen the public mind. The instruments were developed, and validated to collect the data. The questionnaire was used to assess the level of their public mind, to identify the factors that affect their public mind, and to develop the model of counseling group in order to strengthen the public mind for undergraduate students. All the data were analyzed using a ready-made program to analyze structural integrity and to analyze basic statistical values. Descriptive statistics including percentage, mean average, and standard deviation were used to describe the sample. A Confirmatory Factor Analysis was in addition applied.

The results of the research were:

1) It was found that the factor scores related to the public mind among undergraduate students, friend factors were the highest ( $\bar{x} = 4.54$ ,  $SD = 0.47$ ). In addition, it was found that the overall student's public mind score was at a high level ( $\bar{x} = 4.41$ ,  $SD = 0.39$ ).

2) The researcher applied concepts and techniques of various counseling theories, including 5 groups of counseling theories; namely, Person-centered group counseling theory, Optimistic group counseling theory, Behaviorism group counseling theory, Interpersonal communication analysis group counseling theory, and the Cognitive and Behavioral group counseling theory.

3) A study on the effect of using a group counseling model to enhance the public mind of students in Bangkok can be summarized as follows:

3.1 The public mind of the experimental group students receiving group counseling after participating in group counseling, and after follow-up, significantly greater increase than those of before participating in group counseling at the .01 level.

3.2 The public mind of the experimental group students receiving group counseling after participating in group counseling and after follow-up, significantly increase than those of control students who did not receive group counseling at the .01 level.

**Keywords:** Public mind, Group counseling

### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ได้กล่าวถึง สถานการณ์และแนวโน้มของสังคมไทย ในด้านคุณธรรมและจริยธรรม และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะกระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่หลั่งไหลเข้าสู่ประเทศไทยในสังคมที่เป็นยุคดิจิทัล ส่งผลให้ค่านิยมในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว คนไทยบางส่วนไม่สามารถเลือกรับปรับใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน ส่งผลให้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมที่เป็นรากเหง้าของคนไทยถูกกลืนโดยวิถีชีวิตแบบใหม่ มีค่านิยมยึดตนเองเป็นหลักมากกว่าการคำนึงถึงสังคมส่วนรวม โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 นี้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2559, น. 63-67) ได้ระบุความมีจิตสาธารณะไว้ในวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาไว้ว่า เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่มีสมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต และแนวทางในการพัฒนาคือปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ

นอกจากนั้นแล้วกระทรวงศึกษาธิการจึงได้เล็งเห็นความสำคัญในด้านของจิตสาธารณะด้วยเช่นกัน โดยจะเห็นจากแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2557, น. ญ-ฎ) ที่ได้ระบุจิตสาธารณะไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดระบุไว้ว่า ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย และทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนที่มีคุณลักษณะ และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพิ่มขึ้น ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีวินัย และมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป ที่จัดกิจกรรมสะท้อนการสร้างวินัย จิตสาธารณะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น เป็นต้น โดยความสำคัญของการมีจิตสาธารณะนั้น อยู่อยู่ที่การปลูกฝัง ส่งเสริม หรือพัฒนาให้เด็กมีจิตสาธารณะ ด้วยวิธีการต่าง ๆ จะทำให้เด็กมีจิตใจที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน อาสาดูแลรับผิดชอบสมบัติส่วนรวม มีการใช้สมบัติของส่วนรวมอย่างเห็นคุณค่า ใช้อย่างทะนุถนอม รู้จักการแบ่งปันโอกาสในการใช้ของส่วนรวมให้ผู้อื่น เมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ปัญหาที่เกิดการเอารัดเอาเปรียบคนอื่น ปัญหาการทำลายสาธารณสมบัติต่าง ๆ จะลดลง การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์พวกพ้องก็จะลดน้อยลง นำไปสู่สังคมที่พัฒนาขึ้น (พรทิพย์ มนต์วีร์, 2554, น. 18) ซึ่งถ้าสามารถปลูกฝังส่งเสริม หรือพัฒนาให้นักเรียนมีจิตสาธารณะด้วยวิธีการต่าง ๆ จะทำให้เด็กมีจิตใจที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน อาสาดูแลรับผิดชอบสมบัติส่วนรวม มีการใช้สมบัติของส่วนรวมอย่างเห็นคุณค่า ใช้อย่างทะนุถนอม รู้จักการแบ่งปันโอกาสในการใช้ของส่วนรวมให้ผู้อื่น เมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะทำให้ลดปัญหาที่เกิดการเอารัดเอาเปรียบคนอื่น ปัญหาการทำลายสาธารณสมบัติต่าง ๆ จะลดลง การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและ ประโยชน์พวกพ้องก็จะลดน้อยลง และจะนำมาสู่สังคมที่พัฒนาขึ้น (วิโรจน์ เฉลยสุข, 2561, น. 55)

จากแผนการศึกษาแห่งชาติตลอดจนถึงความสำคัญของการปลูกฝังจิตสาธารณะในเยาวชนไทยนั้น แสดงให้เห็นว่า การจัดการและพัฒนาด้านศึกษาให้แก่เยาวชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาให้แก่วัยรุ่น ซึ่งนับได้ว่าเป็นวัยที่มีความสำคัญวัยหนึ่งของมนุษย์ จากขั้นตอนพัฒนาการทางจิตสังคมของอีริคสันในช่วงวัยรุ่น (13 – 21 ปี) ขั้นตอนนี้เป็นเครื่องหมายการเปลี่ยนจากการเป็นเด็กเป็นผู้ใหญ่ และเป็นจุดเปลี่ยนที่ “ในสิ่งที่คนๆ นั้นเป็น” ได้พบกับ “คนที่สังคมคาดหวังให้เขาเป็น” ในขั้นตอนนี้ คนหนุ่มสาวจะได้ประสบการณ์กับการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก (Erik Erikson’s Theory of Psychosocial Development, 2019) ซึ่งจากทฤษฎีของอีริคสันเชื่อว่า หากวัยรุ่นมีการจัดการในขั้นตอนนี้ ก็จะมีความรู้สึกถึงชัยชนะซึ่งบางครั้งหมายถึงความแข็งแกร่งของอัตตาหรือคุณภาพของอัตตา หากมีการจัดการในขั้นตอนนี้ไม่ดี ก็จะมีความรู้สึกถึงความไม่เพียงพอของพัฒนาการ พัฒนาการของวัยรุ่นจึงเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลง เกิดขึ้นหลายด้าน ทำให้ต้องมีการปรับตัวหลายด้านพร้อม ๆ กัน จึงเป็นวัยที่เกิดปัญหาได้มาก ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในช่วงวัยนี้คือ การเกิดเอกลักษณ์แห่งตนเป็นปัจจัยที่สำคัญทำให้วัยรุ่นก้าวผ่านเข้าสู่วัยผู้ใหญ่อย่างสมบูรณ์แบบ โดยการสร้างเอกลักษณ์แห่งตนมีความมั่นคงมากขึ้น เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลางและตอนปลาย หากวัยรุ่นปรับตัวได้สำเร็จก็จะช่วยให้วัยรุ่นพัฒนาตนเอง เกิดเป็นบุคลิกภาพที่ดีซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการดำเนินชีวิตต่อไป (อิติรัตน์ แยมน์ม, 2558, น. 37) อีกทั้งในด้านของจริยธรรมของนักศึกษาชั้น พวกเขาจะค้นพบจริยธรรมเมื่อเขาอายุถึงวัยดังกล่าวนี้ (Spano, 2004)

จากความสำคัญของพัฒนาการของวัยรุ่นที่ส่งผลไปสู่ผู้ใหญ่ขึ้นเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งหากมีการปลูกฝังค่านิยมที่ดีด้านจิตสาธารณะให้แก่เด็กวัยรุ่น ก็จะเป็นการส่งเสริมพัฒนาการด้านจิตสำนึกให้เด็กวัยรุ่นมีความเข้าใจสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รวมถึงชุมชนรอบ ๆ ตัว และเห็นความสำคัญของตนเอง มีความรับผิดชอบที่จะพัฒนาสังคม โดยเฉพาะการพัฒนาเด็กนักศึกษาที่เริ่มเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งจะเป็นช่วงที่มีอายุระหว่าง 18-20 ปี เพราะเป็นวัยที่มีพลังในการสร้างสรรค์และส่งเสริมสังคม โดยเฉพาะนักศึกษาที่อยู่ในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยนั้นมักมีการรวมกลุ่มและมีกิจกรรมทางสังคมที่หลากหลาย และแตกต่างกันอย่างมากมาย หากมีการปลูกฝังและพัฒนาจิตสาธารณะในนักศึกษา ก็จะมีผลต่อการเติบโต และก้าวเข้าสู่ผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะต่อสังคม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนและมั่นคง

จากที่มาและความสำคัญดังกล่าวของจิตสาธารณะนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของจิตสาธารณะและมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยในเรื่องนี้โดยเฉพาะ โดยศึกษาในกลุ่มนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา ที่มีอายุอยู่ช่วงอายุ 18-20 ปี โดยตามทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคมของอีริคสันนั้นอยู่ในขั้นที่ 5 ความมีเอกลักษณ์หรือความสับสนในเอกลักษณ์ (Identity VS Role confusion) และในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งที่จะพัฒนานักศึกษา โดยผู้วิจัยได้สร้างรูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา ทั้งนี้เพราะนักศึกษายุ่งในช่วงที่มีพัฒนาการที่เด่นชัดทั้ง 4 ด้านคือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (ศรัญญา อิชิตะ, 2553, น. 8) ดังนั้น การให้คำปรึกษากลุ่ม (Group counseling) จึงเป็นกระบวนการที่สามารถสร้างสัมพันธภาพแห่งความเข้าใจ ความไว้วางใจ ความอบอุ่น การยอมรับนับถือ มีการสื่อสารที่ตรงไปตรงมา ทำให้วัยรุ่นเกิดความเข้าใจ

และเอื้อให้เกิดบรรยากาศของการช่วยเหลือซึ่งกันและกันของสมาชิกในกลุ่ม เพื่อให้วัยรุ่นมีโอกาสแสดงออกถึงความคิด ความรู้สึกต่าง ๆ รวมทั้งแก้ข้อสงสัยต่าง ๆ ของตนเอง สามารถตั้งคำถามและแสดงความคิด ความรู้สึกภายใต้บรรยากาศแห่งการยอมรับ ให้ความช่วยเหลือซึ่งกัน เสริมสร้างความตระหนัก มีความรับผิดชอบต่อสังคมที่ตนเองอาศัยอยู่ เข้าใจถึงความสำคัญของจิตสาธารณะ เพื่อให้เข้าใจได้ว่า ตนเองนั้นมีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคม และส่งเสริมสังคมในด้านต่าง ๆ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนั้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” ในการพัฒนารูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษานั้น ผู้วิจัยได้ประยุกต์ทฤษฎีต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษากลุ่ม ได้แก่ ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง (Person-centered group counseling) ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มการรู้คิดและพฤติกรรม (Cognitive behavior group counseling) และทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบวิเคราะห์การสื่อสารระหว่างบุคคล (Transactional analysis group counseling) นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจำนวน 540 คน และทำสนทนากลุ่ม (Focus group) ช่วงภายหลังการทดลอง ทั้งนี้เพื่อพัฒนารูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะให้แก่นักศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เป็นการศึกษาและวิเคราะห์จิตสาธารณะของนักศึกษาโดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐหรือในกำกับของรัฐ ที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัยเฉพาะทางเทคโนโลยีหรือมหาวิทยาลัยราชภัฏ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา โดยนำผลการศึกษาในระยะที่ 1 มาประยุกต์ใช้กับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยการพัฒนาและประเมินผลรูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าจะประโยชน์ในการพัฒนาความร่วมมือของคนรุ่นใหม่และเสริมสร้างจิตสำนึกในการช่วยเหลือสังคม พร้อมทั้งจะพัฒนาและสร้างเสริมสังคมให้พัฒนาไปในทางที่ดีเป็นอันดับต่อไป

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา
2. เพื่อประเมินผลของการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา

### สมมติฐานของการวิจัย

1. รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. หลังการทดลองและเมื่อสิ้นสุดการติดตามผลของจิตสาธารณะในนักศึกษาที่ได้รับการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสูงกว่าก่อนการทดลอง
3. จิตสาธารณะของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ หลังการทดลองและเมื่อสิ้นสุดการติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม

### ขอบเขตของการวิจัย

จิตสาธารณะที่ผู้วิจัยศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาจิตสาธารณะของนักศึกษาที่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น และเนื่องจากสถานการณ์โควิด-19 จึงส่งผลให้การทำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะจะจัดทำในลักษณะออนไลน์ในรูปแบบ Google meet จำนวน 9 ครั้ง

### กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

#### ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐหรือในกำกับของรัฐ ที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัยเฉพาะทางเทคโนโลยีหรือมหาวิทยาลัยราชภัฏ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งมีจำนวน 101,553 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2563)

### กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

1. กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ซึ่งใช้ในการศึกษาองค์ประกอบของจิตสาธารณะ เป็นนักศึกษาซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐหรือในกำกับของรัฐ ที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัยเฉพาะทางเทคโนโลยีหรือมหาวิทยาลัยราชภัฏ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 540 คน (Yamane, 1973, pp. 580-581) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) ดังนี้

1.1 การสุ่มมหาวิทยาลัย สุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐหรือในกำกับของรัฐ ที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัยเฉพาะทางเทคโนโลยีหรือมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพ มหานครทั้ง 6 แห่ง โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) มาจำนวน 3 มหาวิทยาลัย ได้มหาวิทยาลัยที่จะใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.2 ทำการสุ่มคณะฯ ในแต่ละมหาวิทยาลัย ได้มหาวิทยาลัยละ 3 คณะฯ

2. กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้จากการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากนักศึกษาที่มีคะแนนความสุตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมาและสมัครใจเข้าร่วมการทดลองจำนวน 20 คน จากนั้นจึงสุ่มอย่างง่ายมาจำนวน 20 คน แล้วสุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 10 คน เป็นนักเรียนชาย 10 คน นักเรียนหญิง 10 คน กลุ่มทดลองมีนักเรียนจำนวน 10 คน

เป็นนักเรียนชาย 5 คน และนักเรียนหญิง 5 คนโดยกลุ่มทดลองเข้าร่วมการให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิต  
 สาธารณะของนักศึกษา ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ

### 3. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. จิตสาธารณะ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น พฤติกรรมของบุคคลต่อปัญหาที่เกิดขึ้นใน  
 สังคมจากกระบวนการรับรู้ทำให้เกิดการวิเคราะห์ วิพากษ์ และวิจารณ์ มีความรัก ความเอื้ออาทรต่อบุคคล  
 ทั้งที่รู้จักและไม่รู้จัก การมีจิตที่คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมควบคู่กับประโยชน์ส่วนตน มีความรับผิดชอบ  
 ต่อเรื่องของส่วนรวม มีความรู้สึกเป็นเจ้าของส่วนรวมที่เป็นสาธารณะใช้สิทธิและหน้าที่ที่จะดูแลบำรุงรักษา  
 ของสาธารณะ เกิดความปรารถนาที่จะแก้ไขปัญหาสาธารณะเหล่านั้น เชื้อมั่นในความสามารถของตนเอง  
 และเชื่อมั่นพลังของการรวมกลุ่มในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม รวมทั้งการปฏิบัติช่วยเหลือสาธารณะ  
 ร่วมกันกับผู้อื่นโดยใช้กระบวนการเรียนรู้กันอย่างต่อเนื่อง มีการลงมือกระทำเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาด้วย  
 วิธีการต่าง ๆ โดยการเรียนรู้และแก้ปัญหาร่วมกับคนในสังคมโดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่า  
 ประโยชน์ส่วนตน โดยนำแนวคิดจิตสาธารณะและพัฒนาแบบวัดจาก พรทิพย์ มนตรีวงศ์ (2554) โดยจิต  
 สาธารณะดังกล่าวนี้ สามารถแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบได้แก่

1.1 การใช้ หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาในการตระหนักถึงการใช้ของส่วนรวม การ  
 รักษาทรัพย์สินที่เป็นของส่วนรวม การดูแลรักษาความสะอาด การไม่ทำลายทรัพย์สินที่เป็นสาธารณ  
 สมบัติให้เกิดความชำรุดเสียหาย โดยแสดงออกดังนี้

1.1.1 ดูแลรักษาสິงของเมื่อใช้แล้วมีการเก็บรักษาให้คงอยู่ในสภาพดี การช่วยกันดูแล  
 รักษาสิ่งแวดล้อม โดยการไม่ทิ้งขยะลงในแหล่งน้ำ

1.1.2 ลักษณะของการใช้ คือ ใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัด และทะนุถนอม ตลอดจนช่วยกัน  
 ดูแลรักษา มีการใช้สิ่งของส่วนรวมอย่างรับผิดชอบ การถือเป็นหน้าที่ในการดูแลรักษาสมบัติของส่วนรวม

1.2 การถือเป็นหน้าที่ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของนักศึกษาถึงการมุ่งปฏิบัติเพื่อ  
 ส่วนรวม ในการดูแลรักษาของส่วนรวมในมหาวิทยาลัย ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ตามวิสัยที่  
 ตนสามารถทำได้ โดยแสดงออกดังนี้

1.2.1 ทำตามหน้าที่ และเคารพกฎระเบียบที่กำหนด ตลอดจนร่วมมือ กระทำเพื่อไม่ให้  
 เกิดปัญหา หรือ ช่วยกันแก้ปัญหา แต่ต้องไม่ขัดต่อกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม

1.2.2 มีการดูแลสาธารณสมบัติ รับผิดชอบต่อจะทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อส่วนรวม คอย  
 สอดส่องดูแลสาธารณสมบัติของส่วนรวม โทรศัพท์สาธารณะ หลอดไฟฟ้าที่ให้ความสว่างตามถนนหนทาง  
 แม้แต่การประหยัดน้ำประปา หรือไฟฟ้าที่เป็นของส่วนรวม โดยใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า

1.3 การเคารพสิทธิ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของนักศึกษาถึงการเคารพสิทธิในการใช้  
 ของใช้ส่วนรวม การไม่ยึดครองของส่วนรวมมาเป็นของตน ตลอดจนไม่ปิดโอกาสของบุคคลอื่นที่จะใช้  
 ของส่วนรวมนั้น โดยแสดงออกดังนี้



### 1.3.1 ไม่นำของส่วนรวมมาเป็นของตนเอง

1.3.2 แบ่งปัน และเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ของใช้ส่วนรวม ให้ความช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก หรือ ผู้ที่ร้องขอความช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้

โดยแบบวัดจิตสาธารณะนี้เป็นแบบมาตราประเมินค่า 6 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงเลย จำนวน 40 ข้อ ซึ่งนักศึกษาที่ได้คะแนนสูงจากแบบวัดนี้แสดงว่าเป็นวัยรุ่นที่มีจิตสาธารณะสูง เป็นแบบวัดที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะจิตสาธารณะในนักศึกษา

2. ปัจจัยด้านตนเอง หมายถึง นักศึกษาตอนปลายมีความคิด พิจารณาและตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง ประกอบด้วย การรับรู้ความสามารถของตน และเจตคติต่อจิตสาธารณะ

2.1 การรับรู้ความสามารถของตน หมายถึง การที่นักศึกษามีการคิด พิจารณา ไตร่ตรองได้ว่า ตนมีความสามารถกระทำสิ่งต่าง ๆ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ได้มากน้อยเพียงใด

2.2 เจตคติต่อจิตสาธารณะ หมายถึง การที่นักศึกษามีความคิดเห็นและมีรับผิชอบต่อสังคม เป็นไปในลักษณะที่แตกต่างกัน

3. ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง บทบาทของครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งพ่อแม่ในการหล่อหลอมรูปแบบด้านพฤติกรรมทางสังคมของนักศึกษา และนักศึกษาจะให้ความสนใจที่มีความคล้ายคลึงกันกับพ่อแม่ในรูปแบบด้านพฤติกรรมของพวกเขา ซึ่งประกอบด้วย แบบอย่างจากพ่อแม่ และการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล

3.1 แบบอย่างจากพ่อแม่ หมายถึง การที่เด็กวัยรุ่นได้เห็นการกระทำ ทศนคติของพ่อแม่ แล้วเกิดการเรียนรู้และจึงกระทำพฤติกรรมตามอย่าง

3.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล หมายถึง การที่นักศึกษาได้รับการอบรม สั่งสอน ชี้นำ สนับสนุน ผ่านบิดามารดาในด้านต่าง ๆ ทำให้เด็กวัยรุ่นให้มีการรู้จัก ไตร่ตรอง วิเคราะห์ในการกระทำสิ่งต่าง ๆ โดยใช้ความรู้ และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับสังคมนั้น ๆ เพื่อให้วัยรุ่นทำตอนปลายในสิ่งที่ถูกต้อง

4. ปัจจัยด้านเพื่อน หมายถึง การที่นักศึกษามีความสัมพันธ์กับผู้อื่นที่มีอายุใกล้เคียงกัน มีกลุ่มสังคมของตนเองที่มีความเชื่อ ค่านิยม แนวคิด ที่คล้ายกัน มีการปรับตัวเข้าหากันเพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน มีการร่วมมือกันในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย แบบอย่างจากเพื่อน และสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน

4.1 แบบอย่างจากเพื่อน หมายถึง การที่นักศึกษาเห็นการกระทำของนักศึกษาในกลุ่มเดียวกัน แล้วเกิดการกระทำตามพฤติกรรมนั้น ๆ ตามอย่างเพื่อน

4.2 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน หมายถึง การที่นักศึกษามีการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในเรื่องต่าง ๆ ทั้งเรื่องเรียน เรื่องส่วนตัว เรื่องเกี่ยวกับสังคมรอบข้าง รวมถึงมีการร่วมมือในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน

5. ปัจจัยด้านสถานศึกษา หมายถึง การที่วัยรุ่นตอนได้รับการเรียนรู้อย่างมีระเบียบแบบแผนของสังคมนั้น ๆ ผ่านตัวแทนของหน่วยงานที่จัดการการเรียนรู้อย่างมีมาตรฐานตามรูปแบบทางสังคม โดยจะได้รับ การอบรม สั่งสอน ชี้นำ สนับสนุน แนะนำ และตลอดจนมีการเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ประกอบด้วย แบบอย่างจากอาจารย์ การปลูกฝังจากอาจารย์ และสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์

5.1 แบบอย่างจากอาจารย์ หมายถึง การที่วัยรุ่นปลายได้เห็นการกระทำของครูอาจารย์ใน การช่วยเหลือและส่งเสริมสังคม แล้วมีพฤติกรรมกระทำตาม

5.2 การปลูกฝังจากอาจารย์ หมายถึง การที่ครูอาจารย์มีการอบรมให้นักศึกษามีความรู้ทาง วิชาการ มีความเข้าใจสังคมในด้านต่าง ๆ รวมถึงด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและช่วยเหลือสังคม

5.3 สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ หมายถึง การที่นักศึกษามีการพูดคุย แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกับครูอาจารย์ของตนเองในด้านต่าง ๆ และการที่ได้ก้าวร่นเข้าร่วมกิจกรรม ร่วมกับสถานศึกษานั้น ๆ

6. ปัจจัยด้านชุมชน/สังคม หมายถึง การที่นักศึกษามีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์และร่วมกิจกรรมทาง สังคมต่าง ๆ กับผู้คนและสิ่งแวดล้อมที่ตนอาศัยอยู่ ประกอบด้วย แบบอย่างจากบุคคลสำคัญในชุมชน/สังคม

6.1 แบบอย่างจากบุคคลสำคัญในชุมชน/สังคม หมายถึง การที่นักศึกษาได้พบเห็นการ กระทำของบุคคลในชุมชน และกระทำตามพฤติกรรมนั้น ๆ รวมถึงการที่นักศึกษาได้ให้ความร่วมมือกับ สมาชิกในชุมชนในการทำกิจกรรมในแต่ละด้านเพื่อทำประโยชน์ให้แก่ชุมชนนั้น ๆ

7. ปัจจัยด้านสื่อและเทคโนโลยี หมายถึง การที่นักศึกษามีการเรียนรู้พฤติกรรมในสังคมจากสื่อต่าง ๆ เช่น รายการทีวี นิตยสาร วิทยุ เว็บไซต์ เพลง และภาพยนตร์ อีกทั้งยังรู้จักใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สมัยใหม่ในการสื่อสาร ประกอบด้วย การใช้สื่อ

7.1 การได้รับข้อมูลจากสื่อออนไลน์ หมายถึง การที่นักศึกษาได้รับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ และ สามารถใช้อุปกรณ์การสื่อสารออนไลน์ได้ เช่น อินเทอร์เน็ต และสังคมออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อเปิดรับข้อมูล แลกเปลี่ยนความคิดเห็น นำเสนอข้อมูลภายในกลุ่มของตนเอง และระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม ประกอบด้วย การได้รับข้อมูลจากสื่อออนไลน์และเรียนรู้ข่าวสารต่าง ๆ ผ่านสื่อเหล่านั้น

8. การพัฒนารูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา หมายถึง การกำหนดกรอบในการผสมผสานทฤษฎีและเทคนิคต่าง ๆ ในการให้การปรึกษากลุ่มโดยมีเป้าหมายเพื่อ พัฒนาจิตสาธารณะประกอบด้วยด้านการใช้ ด้านการถือเป็นที่ และด้านการเคารพสิทธิ โดยมี 3 ขั้นตอนการให้การปรึกษากลุ่ม ดังนี้

8.1 ขั้นเริ่มต้น ผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพและชี้แจงวัตถุประสงค์ กฎระเบียบ การมีส่วนร่วมของ สมาชิกในการให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา โดยผู้วิจัยมีบทบาทในการเป็นผู้ เอื้ออำนวยความสะดวกให้แก่สมาชิกกลุ่มและประยุกต์ใช้ทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็น ศูนย์กลาง (Person-centered group counseling) ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มการรู้คิดและพฤติกรรม (Cognitive behavior group counseling) และทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบวิเคราะห์การสื่อสาร

ระหว่างบุคคล (Transactional analysis group counseling) เพื่อให้นักศึกษามีความรู้สึกปลอดภัยและสามารถเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้ โดยผู้วิจัยใช้เทคนิคต่าง ๆ ได้แก่ การใช้คำถามปลายเปิด การฟังด้วยความใส่ใจ การอธิบาย การทำให้เกิดความกระจ่างและการสรุป

8.2 ขั้นตอนการในการให้การปรึกษากลุ่ม โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์แนวคิด ทฤษฎีและเทคนิคต่าง ๆ ของทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง โดยเทคนิคที่ใช้ประกอบด้วย การฟังอย่างใส่ใจ การยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข แผนผังความคิด สถานการณ์จำลอง เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มการรู้คิดและพฤติกรรม โดยเทคนิคที่ใช้ประกอบด้วย การเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน สถานการณ์จำลอง การแบ่งปันประสบการณ์ และทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบวิเคราะห์การสื่อสารระหว่างบุคคล โดยเทคนิคที่ใช้จะประกอบด้วย การวิเคราะห์โครงสร้าง การวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ การวิเคราะห์บทชีวิต สถานการณ์จำลอง

8.3 ขั้นสรุป ภายหลังจากให้การปรึกษากลุ่มแต่ละครั้ง ผู้วิจัยให้นักศึกษาช่วยกันสรุปและเปิดโอกาสซักถามแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และอภิปรายของการเข้าร่วมรูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

### การดำเนินการวิจัย

**เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย** มีดังนี้ 1. แบบวัดจิตสาธารณะของนักศึกษา 2. แบบวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา 3. รูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสำหรับนักศึกษา

**การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล** 1. การวิเคราะห์ค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดจิตสาธารณะของนักศึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence) (วรณีย์ แกมเกตุ, 2549, น. 216-217) 2. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาคู่ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) การศึกษาคู่ประกอบเชิงยืนยันจิตสาธารณะของนักศึกษา 3. ค่าสถิติวัดระดับความเหมาะสมพอดี (Goodness of fit measure) ค่าสถิติในกลุ่มนี้ใช้ตรวจสอบความตรงของโมเดลเป็นภาพรวมทั้งโมเดล มิใช่การตรวจสอบเฉพาะค่าพารามิเตอร์แต่ละตัวเหมือนค่าสถิติสองประเภทแรก ได้แก่ ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square statistics) ดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดี (Goodness of fit index = GFI) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit index = AGFI) ดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (Root mean square residual = RMR) ดัชนีเชิงเปรียบเทียบ (Normal fit index = NFI) ดัชนีรากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่า (Root mean square error of approximation = RMSEA) และ ใช้สถิติ t-test ในการเปรียบเทียบการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษา โดยการให้การปรึกษากลุ่มในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลองและหลังการติดตามผลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

### ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. รูปแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 คือ จิตสาธารณะของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าคะแนนปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนักศึกษาปัจจัยด้านเพื่อนเรื่องแบบอย่างจากเพื่อนมีมากที่สุด ( $\bar{x} = 4.54$ , S.D. = 0.47) ลำดับต่อมาได้แก่ปัจจัยด้านสื่อและเทคโนโลยีเรื่องการใช้สื่อ ( $\bar{x} = 4.51$ , S.D. = 0.52), ปัจจัยด้านสถานศึกษาการปลูกฝังจากอาจารย์ ( $\bar{x} = 4.51$ , S.D. = 0.47), ปัจจัยด้านสถานศึกษาสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ ( $\bar{x} = 4.46$ , S.D. = 0.51), ปัจจัยด้านชุมชน/สังคมแบบอย่างจากบุคคลสำคัญในชุมชน/สังคม ( $\bar{x} = 4.42$ , S.D. = 0.57), ปัจจัยด้านเพื่อนสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ( $\bar{x} = 4.38$ , S.D. = 0.55) ปัจจัยด้านครอบครัวแบบอย่างจากพ่อแม่ ( $\bar{x} = 4.37$ , S.D. = 0.53) ปัจจัยด้านตนเองการรับรู้ความสามารถของตนเอง ( $\bar{x} = 4.32$ , S.D. = 0.59) ปัจจัยด้านสถานศึกษาแบบอย่างจากอาจารย์ ( $\bar{x} = 4.31$ , S.D. = 0.59) ปัจจัยด้านครอบครัวการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ( $\bar{x} = 4.28$ , S.D. = 0.65) และ ปัจจัยด้านตนเองเจตคติต่อจิตสาธารณะ ( $\bar{x} = 4.26$ , S.D. = 0.59)

คะแนนจิตสาธารณะของนักศึกษา พบว่าภาพรวมคะแนนจิตสาธารณะของนักศึกษาภาพรวม ( $\bar{x} = 4.41$ , S.D. = 0.39) โดยคะแนนจิตสาธารณะของนักศึกษาด้านการใช้ ( $\bar{x} = 4.42$ , S.D. = 0.49) และด้านการถือเป็นหน้าที่ ( $\bar{x} = 4.42$ , S.D. = 0.51) มีมากที่สุด และคะแนนจิตสาธารณะของนักศึกษาด้านการเคารพสิทธิ ( $\bar{x} = 4.39$ , S.D. = 0.53) เป็นลำดับถัดมา

2. การพัฒนารูปแบบการให้การปรึกษากลุ่ม ผู้วิจัยประยุกต์แนวคิดและเทคนิคของทฤษฎีต่าง ๆ ของการให้การปรึกษา ประกอบด้วย ทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่ม 5 ทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบภวนิยม ทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบพฤติกรรมนิยม ทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบวิเคราะห์การสื่อสารระหว่างบุคคล ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มการรู้คิดและพฤติกรรม ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเริ่มต้น ขั้นดำเนินการและขั้นยุติการให้การปรึกษากลุ่ม

3. การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 19 สิงหาคม 2564 – 16 กันยายน 2564 และติดตามผลเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2564 สรุปได้ดังนี้

3.1 จิตสาธารณะของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่ม หลังเข้าร่วมการให้การปรึกษากลุ่มและหลังติดตามผลมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการเข้าร่วมการให้การปรึกษากลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

3.2 จิตสาธารณะของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่ม หลังร่วมการให้การปรึกษากลุ่มและหลังการติดตามผลเพิ่มขึ้นกว่าจิตสาธารณะของนักศึกษากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้การปรึกษากลุ่มก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3

## การอภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลของการวิจัยได้ดังนี้

1. การศึกษา รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา เขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 541 คน มีคะแนนจิตสาธารณะโดยรวมในระดับ และคะแนนจิตสาธารณะ 9 ด้านอยู่ในระดับ ได้แก่ ปัจจัยด้านตนเอง ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านชุมชน สังคม และปัจจัยด้านสื่อและเทคโนโลยีส่งผลต่อการใช้, การถือเป็นหน้าที่ และการเคารพสิทธิ ผลการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีวิจิตรา มีนงั่ว และคณะ (2563) ได้ศึกษา กระบวนการเสริมสร้างจิตสาธารณะของวัดและชุมชนในพื้นที่สาธารณะอำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี พบว่าการเสริมสร้างจิตสาธารณะของวัดและชุมชน ในพื้นที่สาธารณะอำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี มีการสร้างกระบวนการเสริมสร้างจิตสาธารณะ โดยการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน วัด บ้าน โรงเรียน และภาครัฐ โดยเน้นการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และปลูกฝังจิตสำนึกในการทำความดี ด้วยการนำหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 เข้ามาเป็นแนวทางในการปฏิบัติใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่นเดียวกับ จินตนา กาญจนวิสุทธิ (2564) ทำการวิจัย แนวทางการเสริมสร้างจิตสาธารณะของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่านิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีความคิดเห็นต่อจิตสาธารณะโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับสูงสุดไปต่ำสุดตามลำดับ คือ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม รองลงมาด้านความรับผิดชอบต่อสาธารณสมบัติ ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง และด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตามลำดับ เนื่องจาก ปัจจัยด้านตนเอง, ปัจจัยด้านครอบครัว, ปัจจัยด้านชุมชน สังคม ได้ส่งผลต่อนิสิต และเมธวี จำเริญ (2561) ก็ได้ทำการศึกษาเรื่องการสื่อสารเพื่อรณรงค์การมีจิตสาธารณะของเยาวชน โดยกล่าวว่า สื่อมวลชนเป็นสถาบันที่ทรงอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการรับรู้และความรู้สึกนึกคิดของผู้รับสาร ซึ่งก็คือประชาชนทุกคนในสังคม การนำเสนอข่าวสาร ข้อมูล เรื่องราวต่าง ๆ อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์เป็นบทบาทหน้าที่สำคัญของสื่อมวลชน กล่าวคือ การมีบทบาทในการให้ความรู้ นำเสนอข่าวสารข้อมูลสำคัญต่อประชาชน การมีความรับผิดชอบต่อสังคม และการให้ความบันเทิงจรรโลงใจแก่คนในสังคม โดยเฉพาะในปัจจุบัน สื่อมวลชนในรูปแบบของออนไลน์สามารถเข้าถึง และมีผลต่อความรู้ ความเชื่อ และการกระทำตามของผู้รับสาร โดยเฉพาะเยาวชน ซึ่งบางครั้งอาจจะขาดการรู้เท่าทันสื่อ ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ จนอาจส่งผลเสียต่อตัวเองและสังคมได้สถาบันสื่อมวลชนควรหันมากระตุ้นให้เยาวชนมีจิตสาธารณะต่อสังคมซึ่งสามารถทำได้หลายทาง ได้แก่ การกระตุ้นผ่านการจัดกิจกรรมรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร ข้อดีของจิตสาธารณะ เป็นกระบอกเสียงการทำกิจกรรมที่ดีต่อสังคม การนำเสนอข่าว ละคร สารคดี ในรูปแบบรายการต่าง ๆ ที่ชี้ให้เห็นข้อดีของจิตสาธารณะต่อสังคม เป็นต้น โดยที่เข้าถึงกลุ่มเยาวชนได้เป็นอันดับ 1 ในปัจจุบันนี้ คงหนีไม่พ้น “สื่อใหม่” หรือ “สื่อออนไลน์” โดยเฉพาะการรับข้อมูลข่าวสารจากสมาร์ทโฟนที่เยาวชนทุกคนมี ดังนั้น การรณรงค์การมีจิตสาธารณะในเยาวชนควรใช้สื่อใหม่มาช่วยสนับสนุนของ Siritorn Srijumnong et al. (2015) ก็ทำการศึกษา Developing public mind curriculum for lower secondary school classes using contemplative education methods พบว่า การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อผู้เรียนจะส่งผลต่อระดับ

จิตสาธารณะต่อครอบครัว สถานศึกษา และสังคมมากขึ้นเช่นเดียวกับ Supawan Lekwilai et al. (2020) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Effects of Using Public Mind Enhancement Model on Bachelor of Education Students at Phranakhon Rajabhat University พบว่า การจัดแผนการเรียนรู้เรื่องจิตสาธารณะ ส่งผลต่อปัจจัยจิตสาธารณะต่อตนเองเพิ่มขึ้น

จิตสาธารณะ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบได้แก่ 1) การใช้ 2) การถือเป็นที่ และ 3) การเคารพสิทธิ จากการวิจัยพบว่า เมื่อนักศึกษาได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม คะแนนจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นและมากกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ โอองการ หรันเต๊ะ (2562) ซึ่งกล่าวถึง “ผลของโปรแกรมการปรึกษากลุ่มแบบพฤติกรรมนิยมที่มีต่อการพัฒนาจิตสาธารณะของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี” ว่า หลังการทดลองเด็กและเยาวชน มีคะแนนจิตสาธารณะสูงกว่าคะแนนก่อนการทดลอง และกลุ่มที่เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษากลุ่มแบบพฤติกรรมนิยม มีคะแนนจิตสาธารณะสูงกว่าคะแนนของกลุ่มควบคุม วีรชัย คำธ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องจิตสาธารณะจากการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานการวัด จิตสาธารณะการอนุรักษ์มรดกศิลปกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในกรุงเทพมหานคร” โดยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานคร มีจิตสาธารณะการอนุรักษ์มรดกศิลปกรรม มี 3 องค์ประกอบ 33 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) ความตั้งใจที่จะอนุรักษ์มรดกศิลปกรรม มี 14 ตัวบ่งชี้ 2) การถือเป็นที่ในการอนุรักษ์มรดกศิลปกรรม มี 12 ตัวบ่งชี้ และ 3) การเคารพสิทธิผู้อื่นในการอนุรักษ์มรดกศิลปกรรม มี 7 ตัวบ่งชี้ และได้เกณฑ์มาตรฐานการวัดจิตสาธารณะการอนุรักษ์มรดกศิลปกรรม จำนวน 2 เกณฑ์ ได้แก่ เกณฑ์ของนักศึกษาสายครู และนักศึกษาไม่ใช่สายครู ซึ่งจากงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นว่าจิตสาธารณะมีหลายองค์ประกอบในการชี้วัดและเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาหรือปลูกฝังขึ้นได้

2. หลังการทดลองและเมื่อสิ้นสุดการติดตามผลของจิตสาธารณะในนักศึกษาที่ได้รับการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะสูงกว่าก่อนการทดลอง

(1) ผลการดำเนินการให้การปรึกษากลุ่ม ครั้งที่ 1 การให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษาเรื่อง การปฐมนิเทศ สร้างสัมพันธภาพ และการให้ข้อมูลในวันที่ 18 พฤษภาคม 2564 เวลา 13.00 – 14.00 น. วัตถุประสงค์ 1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและบรรยากาศที่ดีในการให้การปรึกษากลุ่ม 2. เพื่อให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกอบอุ่น คั่นเคยและไว้วางใจผู้ให้คำปรึกษา 3. เพื่อให้นักศึกษาทราบวัตถุประสงค์ กฎระเบียบ สถานที่ ช่วงเวลา ระยะเวลา จำนวนครั้งที่รับคำปรึกษา รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการและบทบาทหน้าที่ของผู้ให้คำปรึกษาและนักศึกษา 4. เพื่อให้นักศึกษาได้ทราบถึงประโยชน์ที่ได้จากการเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ 5. เพื่อให้นักศึกษามีการเปิดใจพร้อมที่จะมีการพัฒนาตนเอง ในการดำเนินการกลุ่มครั้งนี้พบว่า นักศึกษามาพร้อมกันตามเวลาและสถานที่ที่นัดหมาย โดยผู้วิจัยกล่าวทักทาย แนะนำตัว สอบถามเรื่องราวทั่ว ๆ ไปของนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาเกิดความรู้สึกผ่อนคลายและสร้างบรรยากาศความเป็นกันเอง หลังจากนั้นผู้วิจัยปฐมนิเทศนักศึกษา โดยแนะนำตัวเอง บอกชื่อกลุ่ม วัตถุประสงค์ ขั้นตอนระยะเวลาในการเข้าร่วมกลุ่ม จำนวนครั้งที่ สถานที่ในการทำกลุ่ม และบอกข้อตกลงในการเข้ากลุ่มโดยเฉพาะการ

รักษาความลับ แล้วดำเนินการทำกิจกรรมแผนผังความคิด (Mind map) ในเรื่อง “จิตสาธารณะมีลักษณะอย่างไร” เพื่อให้ นักศึกษาวัยรุ่นได้รู้จักเกี่ยวกับตนเองว่าตัวเราคือใครและรู้ว่าจิตสาธารณะในการดำเนินชีวิตของเรานั้นแท้จริงแล้วมีสาเหตุจากอะไร มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาตนเองและนำตนเองไปสู่จิตสาธารณะของตนเอง โดยการให้นักศึกษาวัยรุ่นได้วิเคราะห์ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเอง ทั้งในส่วนที่ดีและสิ่งที่ต้องการปรับปรุง ผู้วิจัยสรุปเมื่อสิ้นสุดกิจกรรมผู้วิจัยจึงนัดหมายนักศึกษาวัยรุ่นครั้งต่อไป พร้อมทั้งกล่าวปิดกลุ่ม

ผลจากการสังเกตพฤติกรรม พบว่า นักศึกษามาตรงตามเวลานัดหมาย ให้ความสนใจ ใส่ใจในกิจกรรมกลุ่มมีการซักถามและร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ขณะนักศึกษาเล่าข้อดี ข้อควรปรับปรุงของตนเองให้นักศึกษามีความตั้งใจในการฟัง เห็นใจ ร่วมกันแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในข้อดีและข้อควรปรับปรุงของนักศึกษาแต่ละคน ทำให้บรรยากาศเป็นกันเอง มีความรู้สึกมองเห็นปัญหา และอยากจะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิม

(2) ผลการดำเนินการให้การปรึกษากลุ่ม ครั้งที่ 2 การให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะด้านการใช้เรื่อง สาธารณะสมบัติส่วนรวม ร่วมกันรักษาดูแลในวันที่ 21 พฤษภาคม 2564 เวลา 13.00 – 14.00 น. วัตถุประสงค์ 1) เพื่อให้ นักศึกษารู้จักวิธีการใช้และการดูแลรักษาสาธารณะสมบัติอย่างรู้คุณค่า พร้อมทั้งนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมผู้วิจัยเปิดกลุ่มโดยทักทายและทบทวนถึงการเรียนรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกลุ่มการให้การปรึกษาในครั้งที่ 1 กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกลุ่มการให้การปรึกษาเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ กำหนดเป้าหมาย วางแผนการปฏิบัติต่อการเสริมสร้างจิตสาธารณะและการติดตามผลการประเมินที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนั้นยังชี้แจงขั้นตอนการดำเนินกลุ่ม บทบาทของผู้วิจัย บทบาทของนักศึกษา และระยะเวลาในการดำเนินกลุ่ม

ผลจากการสังเกตพฤติกรรม พบว่า นักศึกษาได้พบการขาดจิตสาธารณะ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย และรู้ถึงผลเสียของการกระทำความผิด ซึ่งนักศึกษาจึงได้ร่วมกันหาวิธีการแก้ไขปัญหา ผู้วิจัยจุดประกายให้นักศึกษาได้ทบทวนความรู้สึกของตนเองและเล่าประสบการณ์ให้นักศึกษาได้ร่วมรับรู้ แสดงออกให้เห็นบรรยากาศของความเป็นหนึ่งเดียวกันและความไว้วางใจซึ่งกันและกัน จากนั้นนักศึกษาได้เปิดเผยความคิด ความรู้สึกของตนเองทางด้านลบและด้านบวกมากขึ้น เพื่อให้นักศึกษาได้ช่วยกันพิจารณาตนเองในการปรับเปลี่ยนมุมมองและหาทางเลือกให้กับตนเอง หลังจากนั้นให้นักศึกษาให้กำลังใจนักศึกษาซึ่งกันและกัน

(3) ผลการดำเนินการให้การปรึกษากลุ่ม ครั้งที่ 3 การให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะด้านการใช้ของนักศึกษาเรื่อง เรารักชมมหาวิทยาลัยในวันที่ 25 พฤษภาคม 2564 เวลา 13.00 – 14.00 น. วัตถุประสงค์ 1) เพื่อให้ นักศึกษาเห็นถึงความสำคัญและการเห็นคุณค่าของรูปแบบการใช้งานของส่วนรวม 2) เพื่อให้นักศึกษาทราบลักษณะของการใช้สาธารณะสมบัติในมหาวิทยาลัยตลอดจนการใช้งานของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอมผู้วิจัยกล่าวทักทายนักศึกษา และทบทวนถึงการเรียนรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกลุ่มการให้การปรึกษาในครั้งที่ 2 และกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกลุ่มการให้การปรึกษาเพื่อเสริมสร้างจิต

สาธารณะด้านการใช้ เพื่อพัฒนาการรับรู้เหตุการณ์ โดยการสังเกต การเก็บรวบรวมข้อมูล การใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์เชื่อมโยงและสรุปเหตุการณ์ในกิจกรรมได้ตรงกับความเป็นจริง

ผลจากการสังเกตพฤติกรรม พบว่า นักศึกษาความกระตือรือร้นและการใส่ใจในการให้การปรึกษาเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะด้านการใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอมและการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาเสริมเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะด้านการใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม ผลพบว่า นักศึกษาได้เสนอประสบการณ์ของตนเองในการดูแลหรือทำลายสาธารณะสมบัติของมหาวิทยาลัย และผลที่จะเกิดขึ้นมาของแนวทางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและคนรอบข้าง นอกเหนือจากนี้ผู้วิจัยใช้เทคนิคการกำหนดข้อดีหรือข้อเสียของความเชื่อช่วยให้บุคคลลดความรู้สึกกังวล และความเชื่อที่บิดเบือน ตลอดจนความคิดทางลบได้

(4) ผลการดำเนินการให้การปรึกษากลุ่ม ครั้งที่ 4 การให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะด้านการถือเป็นหน้าที่ของนักศึกษาเรื่องทำตามหน้าที่และเคารพกฎระเบียบในวันที่ 28 พฤษภาคม 2564 เวลา 13.00 – 14.00 น. วัตถุประสงค์ 1) เพื่อให้นักศึกษาแสดงพฤติกรรมการปฏิบัติเพื่อส่วนรวมในการทำตามหน้าที่และ เคารพกฎระเบียบที่กำหนดไว้ในมหาวิทยาลัย 2) เพื่อให้ นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนและอาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วย ความเต็มใจผู้วิจัยกล่าวทักทายนักศึกษา และทบทวนถึงการเรียนรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกลุ่มการให้การปรึกษาในครั้งที่ 3 ละกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกลุ่มการให้การปรึกษาเพื่อสร้างจิตสาธารณะด้านการถือเป็นหน้าที่เพื่อพัฒนาการรับรู้เหตุการณ์ โดยการสังเกต การเก็บรวบรวมข้อมูล การใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์เชื่อมโยงและสรุปเหตุการณ์ในกิจกรรมได้ตรงกับความเป็นจริง

ผลจากการสังเกตพฤติกรรม พบว่า นักศึกษามีความกระตือรือร้นและการใส่ใจในข้อซักถามในการให้การปรึกษาด้านการทำหน้าที่หน้าที่ เป็นพฤติกรรม ความคิด ความรู้สึก ที่มีต่อการแสดงออก ในบทบาท ของความเป็นนักศึกษา ที่มุ่งปฏิบัติตนเพื่อส่วนรวม ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ได้แก่ มีส่วน ร่วมกับการจัดกิจกรรมการพัฒนาชุมชนหรือสถานศึกษาที่จัดขึ้น รับผิดชอบต่อสะอาดห้องเรียน เมื่อพบอุปสรรคการเรียน การสอน หรือสาธารณะสมบัติในห้องเรียนที่เสียหาย นักศึกษาจะแจ้งอาจารย์เพื่อซ่อมแซมแก้ไข อาสาช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ ตักเตือน บอกกล่าวเพื่อน ๆ เมื่อเพื่อนกระทำการสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวม เช่น การทิ้งขยะ ปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย การเสริมสร้าง เสริมสร้างจิตสาธารณะด้านการถือเป็นหน้าที่ของนักศึกษา ผู้วิจัยใช้เทคนิคอภิปรายกลุ่มในกลุ่ม (Group Discussion) โดยให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันโดยฝึกการแสดงออกทางด้านความคิด ฝึกความกล้าพูดอย่างเปิดเผยส่งเสริมให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันอย่างเต็มที่

(5) ผลการดำเนินการให้การปรึกษากลุ่ม ครั้งที่ 5 การให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะด้านการถือเป็นหน้าที่เรื่อง รับอาสาที่จะทำบางอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคมส่วนรวม ในวันที่ 1 มิถุนายน 2564 เวลา 13.00 – 14.00 น. 1) เพื่อให้ นักศึกษาได้เรียนรู้ประวัติบุคคลที่ดีและทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม 2) เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำแบบอย่างประวัติบุคคลที่ดีและทำประโยชน์เพื่อ



ส่วนรวมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองผู้วิจัยกล่าวทักทายนักศึกษา และทบทวนถึงการเรียนรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกลุ่มการให้การศึกษาในครั้งนี้ 4 และกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกลุ่มการให้การศึกษาเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะในด้านการกระทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม เพื่อพัฒนาการรับรู้เหตุการณ์ โดยการสังเกต การเก็บรวบรวมข้อมูล การใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์เชื่อมโยงและสรุปเหตุการณ์ในกิจกรรมได้ตรงกับความเป็นจริง นอกจากนั้นยังชี้แจงขั้นตอนการดำเนินกลุ่ม บทบาทของผู้วิจัย บทบาทของนักศึกษา และระยะเวลาในการดำเนินกลุ่ม

ผลจากการสังเกตพฤติกรรม พบว่า นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันผ่านเทคนิคการอภิปรายกลุ่มโดยฝึกการแสดงออกทางด้านความคิด ฝึกความกล้าพูดอย่างเปิดเผยส่งเสริมให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันอย่างเต็มที่ผู้วิจัยได้เพิ่มเติมเทคนิคการให้ตัวแบบ (Modeling Technique) เป็นกระบวนการซึ่งนักศึกษาเรียนรู้จากการสังเกตและการเลียนแบบ ผู้วิจัยสามารถนำการเป็นตัวแบบด้านการการกระทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมไปใช้เป็นเครื่องมือในการสอนที่ทรงพลังมากที่สุดประการหนึ่ง ซึ่งตัวแบบจะต้องเป็นผู้ที่แสดงออกถึงความคิดและพฤติกรรมที่มีจิตสาธารณะที่อาสาทำบางอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและสังคมส่วนรวม

(6) ผลการดำเนินการให้การศึกษา กลุ่ม ครั้งที่ 6 การให้การศึกษาเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะด้านการเคารพสิทธิของนักศึกษา เรื่องไม่นำของส่วนรวมมาเป็นของตนในวันที่ 4 มิถุนายน 2564 เวลา 13.00 – 14.00 น. วัตถุประสงค์ 1) เพื่อให้ให้นักศึกษาแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมโดยการแสดงออกของตนเองและผู้อื่นถึง การใช้ของส่วนรวม หรืออยู่ร่วมกันในสถานศึกษา การไม่ยึดครองของส่วนรวมมาเป็นของตน และ ไม่ปิดโอกาสของบุคคลอื่นที่จะใช้ของส่วนรวมนั้นผู้วิจัยกล่าวทักทายนักศึกษา และทบทวนถึงการเรียนรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกลุ่มการให้การศึกษาในครั้งนี้ 5 และเข้าร่วมการให้การศึกษาเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะด้านการเคารพสิทธิของนักศึกษาโดยการสังเกต การเก็บรวบรวมข้อมูล การใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์เชื่อมโยงและสรุปเหตุการณ์ในกิจกรรมได้ตรงกับความเป็นจริง นอกจากนั้นยังชี้แจงขั้นตอนการดำเนินการกลุ่ม บทบาทของผู้วิจัย บทบาทของนักศึกษา และระยะเวลาในการดำเนินกลุ่ม

ผลจากการสังเกตพฤติกรรม พบว่า นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่าเขาได้เรียนรู้อะไรและที่สำคัญคือการบอกให้ผู้อื่นได้ทราบว่า มีความคิดและความรู้สึกอะไรเกิดขึ้นกับเขาในปัจจุบันผ่านเทคนิคการจัดสถานการณ์ให้มีความคล้ายคลึงกับความเป็นจริง เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้และสัมผัสความรู้สึกจริง ๆ ในสถานการณ์ที่จำลองขึ้น โดยเทคนิคดังกล่าวผู้วิจัยได้ใช้การเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นการให้นักศึกษาเรียนรู้จากสถานการณ์ปัญหาที่สอดคล้องกับปัญหาในชีวิตจริงของนักศึกษา มีความเป็นตัวของตัวเองในการคิดแก้ไขปัญหา เกิดการเรียนรู้วิธีการแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเองผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และลงมือแก้ไขปัญหาให้มีความเหมาะสมก่อให้เกิดความรู้ ความสามารถและทักษะในการวิเคราะห์ จัดการ และใช้หลักการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ในการประเมินผลการแก้ไขปัญหา เกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

(7) ผลการดำเนินการให้การปรึกษากลุ่ม ครั้งที่ 7 การให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะด้านการเคารพสิทธิของนักศึกษาเรื่อง การแบ่งปันและเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้ใช้ทรัพย์สินส่วนรวมในวันที่ 8 มิถุนายน 2564 เวลา 13.00 – 14.00 น. วัตถุประสงค์ 1) เพื่อให้ นักศึกษาตระหนักถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่น 2) เพื่อให้ นักศึกษา รู้ถึงสิทธิของตนเองต่อสาธารณะสมบัติมากผู้วิจัยกล่าวต้อนรับนักศึกษาและให้นักศึกษาทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มเสริมสร้างจิตสาธารณะครั้งที่ผ่านมามา ต่อมาผู้วิจัยให้นักศึกษาทั้งหมดช่วยกันคิดลักษณะการแสดงออกของตนเองและผู้อื่นในการใช้ของส่วนรวม หรืออยู่ร่วมกันในสถานศึกษา การไม่ยึดครองของส่วนรวมมาเป็นของตน ตลอดจนไม่ปิดโอกาสของบุคคลอื่นที่จะใช้ของส่วนรวม โดยผู้วิจัยอธิบายประกอบให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจ และซักถามในประเด็นที่สงสัยให้เข้าใจตรงกัน

ผลจากการสังเกตพฤติกรรม พบว่า นักศึกษารับรู้การแสดงออกของตนเองและ ผู้อื่นถึงการใช้ของส่วนรวม หรืออยู่ร่วมกันในสถานศึกษา การไม่ยึดครองของส่วนรวมมาเป็นของตน ตลอดจนไม่ปิดโอกาสของบุคคลอื่นที่จะใช้ของส่วนรวมนั้น ได้แก่ ไม่หยิบของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต เข้าแถวรอคิวเมื่อรับเอกสารหรือสิ่งของจากอาจารย์ การรู้จักแบ่งปันของใช้ส่วนรวมให้กับ เพื่อนและผู้อื่น การปิดเสียงโทรศัพท์ เมื่ออยู่ในห้องเรียน เพื่อไม่เป็นการรบกวนผู้อื่น การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเมื่อทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มก่อนที่ตนเองจะนำเสนอผู้วิจัยใช้เทคนิคการฟังอย่างใส่ใจเป็นการแสดงถึงการให้ความใส่ใจ เพื่อรับรู้ถึงความคิด อารมณ์ ความรู้สึกของนักศึกษาและมีการตอบรับอย่างเหมาะสม การรับฟังอย่างมีประสิทธิภาพ การยอมรับทั้งในเรื่องราวและความเป็นบุคคลของนักศึกษากลุ่มโดยไม่มีเงื่อนไข มีความจริงใจต่อกันเทคนิคสะท้อนความรู้สึกเทคนิคการทำให้เกิดความเข้าใจที่กระจำจัดและเทคนิคเน้นความเข้าใจโดยอยู่กับสภาพเหตุการณ์ ปัจจุบันผู้วิจัยใช้เทคนิคการสนับสุนเพื่อให้ผู้มารับบริการปรึกษาเกิดความเข้าใจในตนเอง

(8) ผลการดำเนินการให้การปรึกษากลุ่ม ครั้งที่ 8 การยุติให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษาเรื่อง ปณิณิเทศในวันที่ 11 มิถุนายน 2564 เวลา 13.00 – 14.00 น. วัตถุประสงค์ 1) เพื่อให้ นักศึกษาได้ทบทวนประสบการณ์ที่ได้จากการให้คำปรึกษากลุ่ม รวมทั้งให้นักศึกษาได้ให้กำลังใจซึ่งกันและกันหลังจากได้ร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการเข้ารับคำปรึกษากลุ่มในครั้งนี้ 2) เพื่อให้ นักศึกษาได้สรุปประโยชน์ที่ได้จากการเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่ม 3) เพื่อยุติการเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษาผู้วิจัยขอให้ นักศึกษา กล่าวทบทวนเรื่องราวจากการเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะครั้งที่ผ่านมา ลำดับต่อมาผู้วิจัยบอกถึงวัตถุประสงค์ของการเข้ากลุ่มในครั้งนี้เพื่อทำการยุติการเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะและเมื่อสิ้นสุดการติดตามผลเพื่อสร้างความรู้สึที่ดีต่อกันหลังการ เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ โดยผู้วิจัยใช้ทักษะการฟังและทักษะการถามเพื่อให้นักศึกษาร่วมกันแสดงความคิดเห็น

ผลจากการสังเกตพฤติกรรม พบว่า นักศึกษาได้พูดถึงสิ่งที่ตนเองได้รับจากการเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ และตนเองได้รับประสบการณ์อะไรจากการเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะในครั้งนี้บ้าง ต่อมาสมาชิกทุกคนได้สรุปสิ่งที่ได้รับการเรียนรู้การ

จัดการความคิดที่ไม่ สมเหตุสมผลที่ส่งผลถึงพฤติกรรมของตนเอง และการเปลี่ยนความคิดจากความคิดที่ไม่ สมเหตุสมผล มาเป็นความคิดที่สมเหตุสมผล อันส่งผลไปถึงพฤติกรรมที่เหมาะสมและสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยผู้วิจัยใช้เทคนิคการฟัง เทคนิคการตั้งคำถาม การสะท้อน และเทคนิคการสรุปของ Corey (2000, pp. 245-255) โดยการเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มในช่วงสุดท้ายหรือการปัจฉิมนิเทศเป็นการสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีการสำรวจความรู้สึกของตนเอง เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความรู้สึกได้อย่างเต็มที่ ก่อนที่จะแยกจากกันในช่วงสุดท้ายรวมถึงเพื่อที่จะให้นักศึกษาได้มีโอกาสกล่าวถึง ความรู้สึกที่ค้างคาใจ รวมไปถึงการกล่าวขอบคุณและกล่าวอำลาซึ่งกันและกัน

3. จิตสำนึกของนักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึก หลังการทดลองและเมื่อสิ้นสุดการติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม

### บทสรุป

การให้คำปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาและเสริมสร้างจิตสำนึกของนักศึกษา ด้วยการใช้ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มการรู้คิดและพฤติกรรม และทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบวิเคราะห์การสื่อสารระหว่างบุคคล ผู้วิจัยจึงมีความสนใจว่า การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มแบบบูรณาการตามแนวทางการทฤษฎีดังกล่าวจะสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการช่วยพัฒนาและเสริมสร้างพฤติกรรมจิตสำนึกของนักศึกษาได้

### ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. แบบวัดเรื่องจิตสำนึกควรศึกษากับกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น นักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางให้นักศึกษามีความเข้าใจและพัฒนาตนเองเรื่องจิตสำนึก
2. ควรติดตามผลคะแนน จิตสำนึก ของนักศึกษา หลังจากได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มไปแล้ว 3 เดือน 6 เดือน เพื่อติดตามความคงทน และการดำเนินชีวิตเรื่องจิตสำนึกของนักศึกษา
3. ปัจจัยด้านตนเอง ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และเจตคติต่อจิตสำนึก ของนักศึกษา ควรนำมาสร้างโปรแกรมเพื่อการพัฒนาจิตสำนึกของนักศึกษา เกี่ยวกับปัจจัยดังกล่าว
4. ควรมีการศึกษาเรื่องจิตสำนึกเกี่ยวกับการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อจะได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น
5. ควรมีการศึกษารายกรณีเกี่ยวกับจิตสำนึก ประกอบด้วย 1) การใช้ 2) การถือเป็นหน้าที่ และ 3) การเคารพสิทธิ เพื่อได้ข้อมูล และพัฒนารูปแบบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อไป

### เอกสารอ้างอิง

- จินตนา กาญจนวิสุทธิ์. (2564). แนวทางการเสริมสร้างจิตสำนึกของนิสิตปริญญาตรี  
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 47(1), 99-118.

- ธิดารัตน์ แยมินิม. (2558). ปัจจัยทางจิตสังคมที่สัมพันธ์กับเอกลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นตอนปลายและวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้น [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. Srinakharinwirot University Institutional Repository (SWU IR). <http://lib.swu.ac.th>
- พรทิพย์ มนตรีวงศ์. (2554). การพัฒนาจิตสาธารณะในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา]. <http://etheses.psru.ac.th/>
- เมธาวี จำเนียร. (2561). การสื่อสารเพื่อรณรงค์การมีจิตสาธารณะของเยาวชน. *Humanities and Social Sciences*, 35(2), 49-63.
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2549). วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (*Research Methodology in Behavioral Science*). ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิโรจน์ เฉลยสุข. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. SNRU e-Thesis. [https://gsmsis.snru.ac.th/e-thesis/thesis\\_detail?r=58632233102](https://gsmsis.snru.ac.th/e-thesis/thesis_detail?r=58632233102)
- วีรชัย คำธ ( 2559). อิทธิพลของโครงการพัฒนาเสริมสร้างจิตพฤติกรรมที่มีต่อจิตสาธารณะการอนุรักษ์มรดกศิลปกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ศรีวิจิตร มินางัว, รวีโรจน์ ศรีคำภา, และพรหมเรศ แก้วโมลา. (2563). กระบวนการเสริมสร้างจิต สาธารณะของวัดและชุมชนในพื้นที่สาธารณะอำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี. *Journal of Graduate Studies Review Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phrae Campus.*, 6(1), 1-13.
- ศรัณญา อธิตะ. (2553). การศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. ไม่ได้ตีพิมพ์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). รายงานการวิจัยแนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมศตวรรษที่ 21. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2563). นักศึกษารวม 2563 ภาคเรียนที่ 1 ใน สถาบันอุดมศึกษาทั้งหมด [https://data.mhesi.go.th/dataset/b26d853a-947e-4644-afba66e6dc391c3c/resource/39e769a5-4c6b-44b2-b543-a4cdb88eee8c/download/univ\\_std\\_11\\_01\\_2563.xlsx](https://data.mhesi.go.th/dataset/b26d853a-947e-4644-afba66e6dc391c3c/resource/39e769a5-4c6b-44b2-b543-a4cdb88eee8c/download/univ_std_11_01_2563.xlsx)
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ. (2559). สถิติการศึกษาของประเทศไทย ปีการศึกษา 2557-2558. พิมพ์ครั้งที่ 1. บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- โองการ หรันตะ, ดร.ดวงณี จงรัก และ ดร.ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ. (2019). ผลของโปรแกรมการปรึกษากลุ่มแบบพฤติกรรมนิยมที่มีต่อการพัฒนาจิตสาธารณะของเด็ก และเยาวชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดปทุมธานี. *KKU Research Journal (Graduate Studies) Humanities and Social Sciences*, 7(2), 71-84.

- Corey, G. (2000). *Theory and practice of group counseling*. (5th ed.). Wadsworth/Thomson Learning.
- Erik Erikson's Theory of Psychosocial Development (2019). The Psychology Notes HQ: Online Resources for Psychology Students. <https://www.psychologynoteshq.com/erikerikson/>
- Spano, S. (2004). Stages of adolescent development. *ACT for youth upstate center of excellence*. Cornell University, Family Life Development Center. [https://www.actforyouth.net/resources/rf/rf\\_stages\\_0504.pdf](https://www.actforyouth.net/resources/rf/rf_stages_0504.pdf)
- Sirithorn Srijumong, Pissamai Sri-ampai and Jiraporn Chano. (2015). Developing public mind curriculum for lower secondary school classes using contemplative education methods. *Educational Research and Reviews*, 10(16), 2387-2399.  
<http://www.academicjournals.org/ERR>
- Supawan Lekwilai, Kannaphat Nithiwaraphakul, Piyalak Akkararat. (2020). Effects of using public mind enhancement model on bachelor of education students at Phranakhon Rajabhat University. *Solid State Technology*, 63(4), 599 – 608.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis*. Harper and Row.
- .....